

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdankih, in sicer: vsakotorek in petek, zjutranje izdanko opoldne, večerno izdanko pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s tako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“. A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanko).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnisti.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglaš in postanice

se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računja po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Brez programa — brez odločnosti!

Dr. Tumi danes silno zamerjajo nekateri gospodje, ker je povedal v pismu 9. januarja „Slogi“ nekaj rezkih a povsem resničnih besed. Imamo priče, da je sam dr. Gregorčič potrjeval istinost Tumovega izreka, češ: Kar se mene tiče — sem imel program, pa so mi ga drugi prekuchili; ljaz nisem voditelj, kakor me šteje ljudstvo, marveč sem vojen, udajati se moram in udajati, da ohranim edinost! Kak program hočete zdaj od mene? Saj veste, da za hrupno življenje nisem, marveč le za mirno, tiho delovanje. Največje moje veselje so naše šole; tu živim in delam z veseljem. Z državnim in deželnim zborom itak nič ni — in s tema životari tudi naše politično življenje. Kar ga je, se združuje okoli „Soče“ in Gabrščeka, ki pozna ljudi in razmere cele dežele. Dr. Tuma je pa naš „Finanzminister“ itd.

To so — vsaj po pomenu, večinoma pa docela — ipsissima verba dr. Gregorčiča še iz mesecev marca in aprila letošnjega leta. Uverjeni smo, da dr. Gregorčič jih danes ne bo zanimal. — Kdorkoli dr. G. pozna, poreče takoj, da povsem odgovarjajo njegovi nravi in značaju. In nikdo mu ni zamerjal, ako je tudi takó govoril, kajti navadili smo se že vsi, računati tudi z njegovo šibko platjo, ki je neločljiv del njegovega „jaz“.

Ako prav premislimo, je imel dr. Tuma stvarno povsem prav, ko je takó ostro načrtil naše politično životarenje in mnenja. Ali bi bilo taktički morda umestneje, zatajiti svoje prepričanje in mirno gledati, takó cincamo dalje tje v dan, dokler bi ne došla ugodna prilika, da bi dobili lahko boljših sodelavcev, o tem so mnenja različna.

Le ozrimo se na dobo zadnjih dveh let! Naj govore dejstva!

V začetku l. 1897. je pričela abstenenca (neudeležba) v deželnem zboru. Kakó se je to zgodilo in zakaj, to je citateljem več ali manj znano. Ali kakó so naši poslanci razumeli abstinenco? Po priliki takó, kakor otrok, ki se kuja, da ga mamica potolaži s kakim darčkom. Mi ne gremo v zbor,

dokler nam ne daste tega in tega, drugače bomo mirno doma sedeli in — čakali, saj petene piške nam morajo same priti na mizo! Takó nekako! Kaj pa, če bi šlo takó dalje 10 in več let? Ali bi bil slovenski narod na Goriškem res takó nesrečen, da bi imel poslance, ki bi le roke križem držali in ne umeli ogromne naloge, katero so si z abstinenco naložili?

Goriški Slovenci smo v položaju, da bi lahko rekli: Mi piskamo na deželni zbor, ako ga tudi 10 let ne bo — mi si bomo pomagali sami!! In res! Karkoli dobimo podpor od deželnega zbora — ali jih ne dobimo lahko tudi po drugih poteh? Namesto da iz cele dežele plačujemo v deželno blagajno, da potem po milosti Lahonov dobimo kake mrvice iz nje — ali tega lahko ne storimo tudi po drugi poti? Tako delovanje bi bilo mogoče posebno pri javnih zgradbah in melioracijah, za katere morajo dati bodisi dežela ali prizadete občine neki prispevek, da potem država priskoči na pomoč po obče veljavnem načelu. — Ali na to stran se ni zgodilo prav nič! Le dr. Tuma je skušal iz deželnega odbora nekaj storiti v tem zmislu.

Ako smo že nastopili abstinenco, tedaj bi moralo biti toliko življe delovanje po načelu „samopomoči“, posebno v deželnem glavnem mestu, kjer sta trgovina in obrt edini sredstva, da dobimo mesto in deželno upravo v svoje roke. Ustanovljena je bila „Trgovsko-obrtna zadruga“, ki je Tumovo dete. „Soča“ je že pred leti mnogo sanjarila o takem zavodu, vspodbujala na delo, a ni bilo moza, ki bi ga ustanovil. Tega posla se je lotil dr. Tuma, proučil mnogo podobnih zavodov, tudi na licu mesta v Ljubljani, v Črnuči in na Dunaju, in častno je rešil svojo nalogo. Zavod danes cvete in sicer razmeroma bolje nego katerikoli drug enake vrste v Avstriji. Že do danes je ta zavod naš obrt in trgovini najlepša podpora; z njegovo pomočjo se je ustanovilo v Gorici nekaj novih obrtnih in trgovin, ki vse dobro uspevajo. In kolikega pomena bo ta zavod za Slovence šele za par let, ko se nekoliko okrepi, da bo lože podpiral tudi bolj

terega ga je brž spravila njegova plaha narava.

Da bi govoril z Markom o Ottorinom opredeli, potem ko sem kaj takega slišal? o kaj še! — je misl. sam pri sebi. — Ne, ne, me ne vlovijo! Naj gre pod zló Lupo, in kedor drži z njim; a jaz se nečem pogubiti za nikogar... To bo javkanje v moji hiši — Ermelinda, Bice, boste kričali... Kdo jima brani! pa jaz bom še bolj kričal. K sreči nisem tak božji volek, da me boste oni dve kar na vrvi imeli. — Ker ga je pri teh mislih zopet jeza popadala, je prišel ven iz kota, kjer je tičal toliko časa, in kazal se je po dvorani zamišljenega in nevoljnega.

Bice, ki je s svojega mesta videla, da ima oče dolgo opraviti z Markom, je mislila, da govori z njim o Lupo, in je vsa v skrbeh čakala konec. Ko je videla, da ga je nazadnje Marko pustil in se povrnil med množico, je ona tega skrivaje plaho pogledala, hoteč brati na njegovem obrazu usodo svojega varovanja. A ker ni mogla iz tistega obličja ničesar spoznati, je čakala, da bi prišel k njej oče.

Po dolgem čakanju se jej je ta res prikazal, toda s čmernim obrazom, kakor smo že omenjali. To je bilo deklici

riskovana podjetja, ki se pa najbrže vsa posredujejo! Le na tak način dobimo Slovenci v roke trgovino in obrt — dobimo Gorico in deželni zbor! Vse drugo je čenčarija, a to je — „pozitivno delo“, pa naj ga „Gorica“ še takó ironizuje! — Koliko je podjetij, pri katerih ustanovi je dr. Tuma neposredno sodeloval z nekaterimi drugovi, v glavnem z Gabrščekom!

Kje so pa razni drugi veliki rodoljubi, prvaki in voditelji? Niti člani zadruge niso, ker — o čujte! čujte! je neomejeno jamstvo! Dá, takó „omejeni“ so pojmi o „neomejenem jamstvu“ celó med našimi voditelji, dasi to drugod navadni kmetje razumejo, da neomejeno jamstvo je najgotovješa podlaga zavoda za vse slučaje ter daje zadržnikom največ varnosti za slučaje vsake krize. Velika večina naših posojilnic je na taki podlagi, celó pri nas na Primorskem! Le pri nas v Gorici se naši voditelji kar tresejo tega neomejenega jamstva in se držé daleč proč! A da bi svoje poslovanje opravičili, morajo nekaj reči — in kar govore, je vse zavodu le v škodo! Dá, celó na menoma se raznašajo o tem zavodu neresnične vesti, da bi mu le škodile, ker je — Tumovo delo, ki se zategadel ne sme sponesti, da bi njegov oče ne imel v očeh naroda dobrega imena! Toda uspeh pokaže, kakó uzorno je nastavljal dr. Tuma nož v srce nasproti nam narodnogospodarski sili! Potem pa se utegnejo tudi naši drugi voditelji približati, in v skrbi za Tumovo zdravje bi ga skušali postaviti na hladno ter sami sestiti v gorak stolec, — kakor so nameravali v posojilnici. Tudi ta zavod je pod Tumovim spretnim vodstvom vzrasel do čudovite višine, dela za gospodarsko osvobojo iz krempljev tujega kapitala uspešno, in zato so hoteli dr. Tuma kar breniti iz ravnateljstva ter polastiti se zavoda v — prospeh svojih postranskih namenov. Ker se jim to ni posrečilo, služi naj jim zdaj menda „Š. Dom“, ki bi moral biti vzvišen nad vsako domačo prasko, kajti denar smo skladali vsi, in je navezan na podporo vseh Slovencev tudi v prihodnje! Vsled brezskrbnosti odbora, ki je zajedno uredništvo „Gorice“, katere velik del naroda prav nič ne mara in jo najstrože obsoja, bojimo se, da bi „Š. Dom“

slabo znamenje, in zató se je zeló prestrašila.

„Torej kako je? kaj vam je odgovoril?“ ga je poprašala brž, ko je bil pri njej.

„Gledé česa?“

„Pač gledé Lupa, za katerega ste prosili milosti.“

„Naj bo milost ali nemilost, to meni ni nič mar, jaz ne grem prositi milosti za nikogar.“

„Oh, moj Bog! ali vam je torej odbil prošnjo?“

„Ni je mi niti odbil niti uslišal; in to ni moja reč, pa tudi tvoja ne, zapomni si dobro. In glej, da boš držala jezik za zobmi, sicer nas utegneš s svojim klepetanjem še vse pogubiti.“

„A vi niste več poprejšnji!“

„Ne, nisem več poprejšnji, ker sem zvedel reči, katerih poprej nisem vedel.“

„Takó torej ni pomoči, in revež bo moral res umreti?“

„O, tiho, ti pravim, neumnica, in ne delaj mi zmot tu!“

„Slišite, ga bom torej prosila jaz, na kolena se vržem pred njega in ga bom rotila...“

„Se vé, še tega nam treba!“

„Pa zakaj ne? pa kaj se je zgodilo?“

silno trpel, kar se skoro zadnji mesec že pokazava in na kar bi se sklepalo morda tudi iz pitlega vspeha tombole v Št. Petru. — (Dalje pride).

Odprto pismo veleč. gosp. dr. A. Gregorčiču.

Vaša „Gorica“ se ne zadovoljuje le s tem, da bi si zagotovila življenje, marveč si je postavila nalogo: izpodrinuti „Sočo“ kjerkoli le mogoče — s svojo tiskarno pa nimate druge nujnejše želje nego da bi škodovali moji. Boj v ta prelepi namen je v največjem ognju; Vi sami ste ali naprej z „dobrim vzgledom“... Ker pa narod čista „Soča“ in vé ceniti splošno veljavo vseh drugih mojih podjetij, zató si je postavila Vaša „Gorica“ nalogo: črtni me pred svetom kolikor mogoče, uničiti vso veljavo mojemu 10-letnemu delovanju v Vaši družbi — in sumničiti moja podjetja na načine, kakor se doslej nikjer na svetu ni delalo... da bi bil takó dosežen oboji namen, to je uničiti me gmotno in storiti nemogočega v politiki. Takó se govori na sploh! —

Vi najbolj veste, kakó sem deloval poleg Vas skoro 10 let, kakó sem bil v najhujših časih v Gorici glavni ali celó edini delavec v dosego najvažnejših namenov. Na vse to gotovo niste še pozabili! Potrebno se mi pa zdi, da Vas opominam na nekatera dejstva, ki sama zavrnejo razne dosedanje in morebitne nove napade v „Gorici“, da ne bo potreba posebe polemizovati, ker je škoda časa in prostora, kateri porabi „Soča“ lahko za koristne berilo.

Vi ste se l. 1889. naveličali politike in ste se hoteli docela umakniti v zatišje. „Soča“ ste izročili meni. Tiskala se je v 640 iztisih in je bila docela pasivna — vsaj za mojo drugo polovico leta; že veste zakaj. Deficit se je le deloma pokrnil s prejemki za prejšnjo dobo. — Jaz sem mnogo dolžnikov črtal iz imenika naročnikov, no vendar je naraslo njih število že v dveh mesecih na 800 in potem polagoma vedno više. Nastal je razkol in ustanovil sem „Novo Sočo“; to se je zgodilo v dveh dneh. Ker sem imel pri roki le za 600 gld. obligacij, ste priložili za kavcijo Vi 300 gld. in dr. Rojic 100 gld.,

„Za sedaj veš že zadosti, bodi pametna in ne vtikaj se v zadeve drugih!“

To rekši se je grof oddaljil in pomešal med druge goste, a hči je ostala ondi zbegana in kakor v sanjah.

Marko, ki je vedno pogledoval na tisto stran, ko je videl, da je oče šel od nje, se je približal stolici, na katero se je bila vsedla, in jo je vprašal, ali bi hotela — če teta privoli — počastiti ga s tem, da bi se z njim pošetala po veselčnih dvorinah; pokazal bi jej prireditelje bojnih iger. Bice, ki je takó srčno želela priložnosti, da bi mogla biti sama pri njem, ker ga je hotela prositi milosti za Lupa, se je s tetinim privojem oprljela roke, katero jej je uslužno ponudil Marko, ter se napotila z njim.

„Vseh prirediteljev, kakor veste, je dvanajst“, je dejal Visconté, vodč jo po dvorani. „Jednajst vam jih pokažem, vsi so tukaj; a dvanajstega ne boste videli. Vem pa, da tistega vam ni treba spoznavati po mojem posredovanju, ker ga že davno poznate, ni res?“

Bice je vsa zarudela, a rekla ni nič.

„Videl sem, da ste ga jako uljudno pozdravili to dni, ko sva jezdila skupaj mimo vaše hiše. In pa vem, da je on dlje časa bival v Limonti, in tudi sedaj...“

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

✱

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

A grof, ne da bi stopil od okna, kjer je bil prej z Markom, se je začel sam pri sebi srditi čez ženo, čez hčer, čez Ottorino, ki so ga bili spravili v takó hudo zadrego.

Ko se je nekoliko potožila v njem tista jeza in je nekoliko izginil tisti grozni strah, ko se je nekoliko povešil z mislijo, da je bil tisti strašni razdor vendarle poravnana, se je spomnil Lupa in pa milosti, katero bi moral prositi zanj. Zgodilo se je v njegovem duhu kakor v razburkani, kalni vodi, da, ko se poleže v njej plavajoče blato, se more zopet videti do dna. Spomnil se je torej Lupo njegovih starišev, njegove sestre; videl je zopet v duhu njih obilne solze; prišla mu je v spomin obljuba, katero je bil storil domá vpricho vseh, storilo se mu je prav milo pri srcu, vest ga je jela peči, dá, tudi sramovati se je začel; a vse to ga ni niti za trenotek zganilo od sklepa, do ka-

katere si je pa dal na davkarji zapisati na svoje ime. (Se pred nekaj dnevi se je hvalil, kako da mi je pomagal...) Kakošne večne težave sem imel s tiskarjem, tudi veste. Kupiti sem mu moral stroj in erke in razmeroma drago plačevati tisk. Toda v kljub vsem neprilikam bi bil list lahko lepó aktiven, da ni bilo nesretnih tiskovnih pravd, katerih nobene nisem jaz zakrivil, pač pa sem prevzel vso odgovornost na svoje rame. Na kak način sem si nakopal Babševo in Tonklijevu pravdo, veste dobro. Z g. dr. Tonklijem sem se pogodil na nujno prigróvarjanje dr. Stanica, da sem obvaroval strahovite blamaže in politiskega samomora tri gospode, ki hoté v zahvalo danes mene pogubiti!! Pravde so me stiale nad 2400 gld., a podpore sem prejel le mal znesek; vse drugo sem plačal iz svojega žepa. — Ravno ko je začel list postajati aktiven, sem se udal sili potrebi, da sem začel izdajati „Soča“ po dvakrat na teden, a ceno sem povišal od 440 le na 6 gld., da je „Soča“ eden najcenejših podobnih listov. Dohodki so se mi le malo zvišali, izdatki pa so se podvojili, — še več: Ker je delo naraslo, sem moral poiskati še jednega urednika, ki tudi ne živi od zraku. Vkljub deficitom nisem nikogar nadlegoval za podporo in je tudi nisem dobil, vedno v nadi, da se časi zboljšajo, ker ljudstvo čedalje več čita. In ko bi „Soča“ tudi res imeli priti ti „boljši časi“, ste nastopili Vi z „Gorico“ ter hočete „Sočo“ kar uničiti. Vprašam Vas: Ali ne čutite do „Soče“ prav nikake dolžnosti za vse usluge 9½ let? Imeli ste glasilo, da boljsega si niste mogli zeleti, kakor dokazujejo vspehi, ne da Vam je bilo kakorkoli zanj skrbeti! To tiče tudi nekaterim drugim gospodom! Povsod drugodi stane tako glasilo precej zrtev, le pri nas so naši „voditelji“ ziyeli v presrečne položaju, da so imeli do „Soče“ edino le zahteve, niso se pa nikdar pobrigali, kakó sem se moral boriti sam, da sem jo ohranil in celó povzdignil do take sedanje visine. — To sem povedal, ker bi se rado vzbujalo mnenje, kakó so me naši prvaki podpirali. Nekateri bi celó radi trdili, da sem s „Sočo“ kar obogatel!

Kakó je bilo z urejevanjem „Soče“. — je Vam tudi najbolje znano. Sprva sva delala skupno, a po volitvi v državni zbor l. 1891. ste me puščali čedalje bolj samega; zaupali ste mi popolnoma — in od vseh strani sem dobival le pohvalo in vzpodbujanje, da naj nadaljujem po takem potu. O kaki nejevolji ali le graji — nikdar govora! Vi sami ste vedno (in še letos v aprilu!) naglašali, da je „Soča“ takó spretno urejevana, da si boljše ne moremo zeleti! — Da jaz nisem bil kak trmoglavež, ki bi bil gluh za prijazne svete, to morete prav Vi najbolje potrditi! Vi se gotovo še spominjate, da sem se vedno pritoževal, da nikdo sposobnih gospodov neče prijeti za pero, marveč da le čakajo: „kaj „Soča“ poreče“; veste, da sem celó prosil sodelovanja, posebno v tistih žalostnih časih, ko sem imel r. soprogo v Bolcu in Lošnju in sem bil večinoma odsoten; veste tudi, da sem se Vam pogosto pritoževal, češ: vse premalo me informujete, vsemu moram le nekako instiktivno slediti itd. — a Vi ste hvalili „moj dober instinkt“. To je bilo še meseca marca, če se pomnitate, posebno ob odhodu od

„Dà, res je, poznam ga“, je rekla deklica plaho sklonivši glavo, „on ima oprodo, za katerega...“

„Ne govoriva o njegovih, če vam je drago“, je posegel vmes Marko „govoriva nekoliko o njem“.

V tem sta oba stopala v neko dolgo ašbo zraven veselinih dvoran. Na pragu se je deklica ozrla in tedaj je zagledala svojega očeta, kateri, položivši prst čez usta, ji je z jako resnim obrazom dajal razumeti, da mora molčati in čuvati se. To je še bolj povečšalo zadrego in strah ubožice, katera je bila že dovolj zbežgana in plaha, ker je bila tam sama s tistim možem, o katerem je slišala že toliko pravit, in ker jo je on izpraševal o nežni tajnosti njenega srca, a ona se je morala pripravljati, da bi ga prosila za pomoč v takó važni reči. Vendar, ko se je udala v svoj deviški srčnost, ki je v najtežjih trenutkih ni nikoli zapuščala, je začela s tresočim in prosečim glasom:

„Gospod, ali se smem nadejati, da bo uslišana neka moja ponižna in vroča prošnja?“

Vas po stopnicah. In še dan po zloglasnem obnem zboru v posojilnici ste me na podobno govorili! Ko sem Vam hotel dati na dispozicijo „Sočo“, „P.“ in „A. P.“, ste prišli v tiskarno, kjer sva se srečala — in Vi ste rekli: Kakor je bilo, takó naj bo, saj boljše si ni mogoče zeleti! — Zdaj pa vprašam: Odkod v „Gorici“ povsem drugačna sodba o tej preteklosti? Kdaj sem jaz terorizoval Vas ali druge veljake? Ali morda s tem, ako sem imel včasih kako drugačno mnenje? A kdaj sem nastopil z vso silo, da mora moja obveljati?! Ali se nisem vedno lojalno — se preveč! — udal večini?! Posnemal sem Vas: saj ste se Vi tudi, da ste se ni kar samilili! — To v odgovor na različne insinuvacije v „Gorici“! O mojem sedanjem nastopanju pa sodite, kakor Vam drago, — saj drugi ljudje imajo tudi svoje oči in svojo glavo!

L. 1893. sem ustanovil tiskarno. Tu je pričela doba prav veselega napredka! Postal sem založnik kar v velikem stilu, da je moja tiskarna važen zavod za celo Slovenijo. Ali dasi sem književno sam delaven, da imam radi tega manjše stroške, vendar se z gmočnim vspehom ne morem hvaliti. Vsak tiskar in založnik enakega obsega v kateremkoli narodu bi se mogel vse boljje pohvaliti z gmočnim vspehom, — a nekateri naši Slovenci hočejo mena kar čiti zavisti, ker nisem še prišel na nič! Tudi v „Gorici“ se že kažejo taki sledovi, kar ni čuda, ako gospodarita v njej Medvešek in Likar — na Vašo odgovornost! Povem Vam pa, da na take insinuvacije ne bom odgovarjal. Samo za stroje, erke in opravo sem plačal nad 16.000 gld., katerih nisem vkradel, pri „Soči“ jih nisem zaslužil, a Vi mi niste nič darovali in ne kdo drugi — pustite torej v „Gorici“ mojo pošteno obrt na miru in glejte, da bo raje pri Vaši vse prav, pa tudi, da ne pride preblizo v dotiko z upravo „Sol. doma“! — V mojih podjetjih je danes toliko vezanega denarja, da v slučaju kake krize ne dobim niti polovice. Tako mlado podjetje je nekaterim zavidnežem torej že trn v peti — in celó „Gorica“ jim gre že na roko v plemeniti čednosti. Lepa hvala Vam, g. doktor! Jaz pa bom dosledno hodil po sedanjih poti — a na podporo naroda smem računati z vso gotovostjo. Zató tudi mirno gledam v bodočnost, iskreno obžalovaje, da ste pahili od sebe tiste, ki so Vas toliko let takorekó oboževali, in oklenili se ljudij, ki so Vas zmerjali še pred par tedni.

Bodite uverjeni, da ni nikomur bolj žal nego meni, da moram takó nastopiti v obrambo svojega poštenja in svoje — preteklosti ter dotikati se tudi Vase osebe in odnosajev, ki so z Vami v zvezi! Vsakomur je dolžnost, da varuje poštenje in čast, — katero mi hoče Vaša „Gorica“ do cela vzeti. Skoro ne morem verjeti, da se vse to godi z Vašo vednostjo, — ali Vi stojite listu na čelu — in Vi ste ob enem najboljši svedok za mojo preteklost! — Gospod doktor — roko na srce!

V Gorici, 2. avgusta 1899.

Andrej Gabrček.

Domače in razne novice.

Poroka. — Poročil se je dne 2. t. m. v Pulju g. Lacko Križ z gno Anabelo Riegerjevo. Čestitamo!

„Ali me niste sprejeli kot svojega viteza in služabnika?“ je odgovoril Marko, „in ali je spodobno, da vi z menoj takó ponižno govorite? Vam ni treba prositi me, ampak le naznaniti mi svoje želje, da jih izpolnim.“

Tedaj sta obmolnila oba, prešla še čez tri ali štiri druge dvorane, in prišla nazaj v neko skrajno sobo, kamor niso mogli dospeti pogledi gostov. Deklica, vsa zamišljena v svojo prošnjo do Viscontija, a ta razburjen od strasti, ki ga je že slepila, nista pomislila, da ta njuni odhod je mogel lahko osupniti goste, ter dozdevati se jim dokaj neprilicen.

V tej samoti se je Bice ozrla, prvi hip jo je sprejel strah; a padši mahom na kolena pred tistega, ki jo je bil spravit tja, je rekla vzdihuje: „Jedna sama vaša beseda ga more rešiti! O, če bi mogla jaz takó jokati, kakor ravno kar njegov oče! O, če bi mi Bog pokladal na jezik tiste njegove besede, gotovo bi mi vi mogli odreči.“

(Dalje pride.)

Promesčenje. — Ratunski svetnik pri kr. gozdarskem vodstvu v Inostu g. Ivan Pirjevec je premesčen v Gorico n gozdarskemu uradu.

Nova maša. — Kakor smo že poročali, bo v nedeljo daroval prvo sv. mašo č. g. Ciril Metođ Vuga v Solkanu. Kurčujem, prirede Solkanci svojemu rojaku slovesen dan.

Omeniti se nam zdi vredno, da č. g. Vuga je pokazal svojo duševno spretnost že na slovenskem pesniškem polju ter da je v naši škofiji edini duhovnik, ki je krščen in ime velikih slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Novomasniki čestitamo!

Najnovejši čin odbora „Sloge“. — G. dr. Tuma je dobil tako-le pismo:

Veloc. gosp. doktor!

Naznanjam Vam, da odbor društva „Sloge“ Vas je v sili 1. avgusta t. l. izvolil za podlegi §. 4. društvenih pravil, kar sodi, da ovirate dosego društvenih namenov.

Odlitični spoštovanjem
V Gorici 2. avg. 1899.

Dr. A. Gregorčič,
predsednik.

K temu dostavljamo, da odborniki „Sloge“ so bili v petek in soboto pismenim potom vabljeni, naj se udeležijo odbora se, dne 1. avgusta, t. j. v torek. Dr. Tume tučas niso vabili, pač pa so mu poslali v torek zjutraj vabilo k seji, ko so izvedeli, da je službeno odšel iz Gorice ter ga tisti dan ne bo doma, da potem porečejo: Vabili smo Vas k seji, pa Vas ni bilo!

To je najnovejši junaski čin naših „voditeljev“ okoli „Sloge“.

Tako postopanje se označuje dovolj pač samo po sebi, zategadel se zadržujemo za danes vsakega komentarja, — naše ljudstvo bo že vedelo samo razsoditi, kakšno je tako početje mož, ki hočejo biti naši voditelji!

Dočim prihajajo iz ljudstva samega glasovi po spravi, načeljujejo naši voditelji svoj srditi boj proti dr. Tumi.

Le naprej, gospoda, da Vas ljudstvo vedno bolj spoznava!

Laž ima kratke noge. — Glasilo „narodnega voevstva“ bi me rado potopilo v najgrobe blato. Ker nečastnih dejstev ni, si jih izmišlja. Pripoveduje namreč, da sem ob dep. učit. konferenci l. 1894. iskal poročevalca in oblažil vse učitelje, da mi bi preskrbeli poročilo, a zastoj, ker je bilo že takrat razmerje med menoj in učiteljstvom hladno. Konečno sem se obrnil na P. Medveška. Posebno sem prosil poročila o nekem dogodku radi avstr. himne proti vit. Klodieu. Sam sem ševal proti Klodieu, a naposled nisem nič poročal, ker — no ker sem dobil v zalogo zalogo sol. tiskovin! Vitez Klodieu se postavlja v luč, kakor da se je odkupil od napadov v „Soči“ s tem, da mi je naklonil zalogo tiskovin.

Na te podlosti ta-le odgovor: „Soča“ je imela že naprej zagotovljeno točno poročilo iz prvega vira, — katero je tudi objavila; — obsega skoro jedno celo s tra n brez govora, ponatisnjene v podlistku. Pomoči P. Medveška ni nič potrebovala, toliko manj, ker M. za moje dobe ni bil nikdar „Sočin“ sodnik. — O nekem nečistem dogodku ob zaključku konference se je nekaj govorilo, ali udeležniki sami so želeli, da se o njem nič ne piše. — Moja tiskarna je takrat že imela zalogo tiskovin. Takó n. pr. je naročil c. kr. okrajni solski svet v Sežani že tri mesece poprej za gld. 157-85 tiskovin, goriski dva meseca poprej za 55 gld., enako tolimski za večjo svoto. Kakó je prišlo do tega, bi vedel najbolje povedati gg. „voditeljem“ ces. svetnik Vodopivec. Ako poprašajo njega, saj je faktotum njih tiskarne, prenehajo za vselej takimi podlimi insinuvacijami!

Ali ni čudno, da se moram braniti proti takim podlostim? „Soči“ se je očitalo, da je preveč napadala razne osebe, — a zdaj ji štejejo v zlo, ker l. 1894. ni „ožehtala“ vit. Klodieu!

A. G.

Razsoden učitelj je pribečel v „Soči“ 28. pr. m. dopis, s katerim se ne morem strinjati v polnem obsegu.

Vsak učitelj se sme in more baviti s politiko in kar je z njo v zvezi, pa bodisi že dopisovanje v liste in nastopanje v javnosti. — Toda prav v obrambo te svobode in da bi se ognili nevarnosti, da bi nekega lepega dne vinda ne udarila po učiteljstvu, kakor se je že česlo godilo, je res priporočati — previdno stiti. Vse se lahko stori, toda na čin je raznoverstni! Saj so bili časi, ko so imeli učitelji grozne sitnosti za vsako ničarijo; jaz sam sem v tem pogledu okusil mnogo grenkosti! — Toliko v popravek oziroma v dopolnilo k onemu dopisu.

A. G.

„Učiteljstvo“ ni maralo za „Sočo“. — Torej že l. 1894. „učiteljstvo“ ni maralo za „Sočo“! Takó pravi danes „Gorica“! — Res je, tista peševca učiteljev, katerim je stal na čelu P. Medvešek, ni marala za „Sočo“! Pred vsem naj odgovorimo, da tista peševca učiteljev še niso „učiteljstvo“, — saj so bili prav ti učitelji takrat stranečica za se, izločili so celó iz učit. društva, ker se večina ni hotela udajati njihovemu terorizmu za najrditejši boj proti — našim posloncem! Ti učitelji so se bili vrgli v naročje socijalne demokracije, na čelu njim Medvešek! Za „Sočo“ niso marali, ker je bila preveč „farska“, a Gabrček jim je bil le „farski hlapec“. Ideal uzor-

nega lista jim je bil socijalistiški „Delavec“, v kateri so dopisovali, da je „Prim. List“ česlo z njimi polemizoval. Večkrat so Gabrčeku pisali in govorili: Otrsi se „farske komande“, in vsi bomo za teboj! Pred 8 leti je prišel Medvešek v tiskarno in skušal Gab. naščuvati proti Gregorčiču, češ: far je far! Sprla sta se — in M. je jezen odšel. — Še pred obč. zborom 25. maja t. l. so nastopili ti učitelji pod zastavo: proč s farji! Celó na zboru so takó kričali, kar je javno potrdil „P. L.“ — Medv. sam je delal propagando za „Delavca“ med ljudstvom; in celó v večjem zboru svojih tovarišev je baje vskliknil: „A kaj, meni je denar Bog — in poln trebih narod!“ — Kakó je nastopil na občnem zboru 25. maja, je znano. Za dr. Tumo ni maral, ker je na zboru „Zaveze“ nekako pohvalil Ebenhochovo solski predlog!

In danes? Danes je ta Medvešek urednik „Gorice“, najboljši tovariš dr. Gregorčiča, kmalu pride tudi on med „voditelje naroda“! Zdaj je pod jedno streho s „krščanskimi socijalisti“ in s „P. L.“! — Kakó bo ta družba skupno orala? Pač moramo reči: Gosp. dr. Gregorčič — po taki družbi Vas bo gotovo še glava bolela, — ne pa „Ed.“ po družbi Gabrčekovi, ki je nesposoben za takó prožne metamorfoze à la Peter Medvešek!

Narod — ti sodi!

Velik sum! — „Gorica“ in „Pr. L.“ pripovedujeta v eni sapi, kakó velik sum je porodil v Gorici, ker „Corriere“ hvali dr. Tumo, o dr. Gregorčiču pa pravi, da ni za nič! Čudita se tudi, da „Soča“ nič o tem ne piše! — Pred vsem bodi povedano, da „S.“ ne čuti potrebe, odgovarjati na vsako „C.“ neslanost ali celó braniti gospodo nasprotnega taborja. — Ker smo pa že izzvani, naj povemo, da ost „C.“ je enako obrnena proti dr. T. kakor proti dr. G., češ: kur se tiče nas Italijanov — so vsi jednaki. Res je pa, da je „C.“ pripoznal veliko nadarjenost, sposobnost, vsestransko izobraženost, pa tudi neumorno delavnost in energijo dr. Tume, vsled česar je Italijanom bolj nevaren. Saj so ital. prvaki česlo govorili v zasebnem občevanju, da — dr. Tuma jim imponuje in so si želeli na svoji strani takega delavca. „C.“ se je pa veselil, da znana slovenska hvaležnost tega moža nbi! Taka je resnica — čestita gospoda okoli „G.“ in „P. L.“

„Prim. List“ in „Goriška tiskarna“. — Vse mogoče cepce pošiljajo v boj proti nam. Zadaja „Gorica“ trdi, da se je Gab. mnogo prizadeval, da bi dobil v tisk „P. L.“ — in dostavlja po svoje razna s. na podlikanja „o širokem in globokem žepu“ itd.

Evo resnico!

Dr. Gregorčič je bil tisti, ki je že pred par leti sprožil misel, naj bi se „P. L.“ tiskal v naši tiskarni. Naj pové, ali ga je Gab. v to nagovoril! Naj pové, ali se ni Gab. smejal tej najivni, takrat dobro misljeni želji njegov! — In ko so nastali neki prepiri v Hil. tiskarni, je isti dr. Gregorčič sam zopet sprožil to misel, na kar je Gab. dejal: Za pošteno ceno bom rad tiskal. Dam jim celó poseben oddelek, posebnega zaupnika, ki bo imel sam za-se vse pod ključem! — Reč je zaspala! Letos pa, ko je bil neki gospod od „P. L.“ nejevoljen, da se ni njemu posrečilo kupiti Obizzijevo tiskarno, in je pripovedoval o sitnostih, katere ima „P. L.“ v Hilarijanski tiskarni, je Gab. prvič sam sprožil misel, katero je gojil dr. G. že pred leti. Ponudil je za isto ceno list v obliki „Soče“. — Kaj je tu hudega? Čemu pa je tu takó velika tiskarna, ako ne za tiskanje?! Da bi Gab. ne tiskal za „božji lon“ ampak za pošten dobiček, to se uneje samo po sebi! Spodlikati na tem se more pač edino le glasilo „narodnega vodstva“, takó spretno uređovano pod nadzorstvom, ki ima več oči in več vidu, kakor se je „Gorica“ pohvalila!

„Primorski list“ o izrednem občnem zboru „Sloge“. — Pravi: „Ker predsednik ni ugodil njihovi zahtevi, uprizarili so pristasi dr. Tume velik skandal. Pričelo se vpiti, razsajati, zvižgati, da se je dvorana tresla. Vse pa je nadkrilil dr. Triller, ki je v plemeniti namen porabil vso moč svojih pljuč. Stojec na stolici in mahajoč z rokami je vpil, da je bilo res smešno“. Torej grozovito je bilo in teh Tumoveev je bilo toliko, da se je celó dvorana tresla! Malo nižje pa pravi: „Smešno je, kar trobi „Soča“ v svet, da je od navzočih članov večina njihova. Smela trditve, kateri se smeja vsakdo, ki je bil na občnem zboru. Kako malo je bilo število Tumoveev pové „Soča“ sama, itd....“

Kako protislovje! Gori jih je bilo toliko, da se je dvorana tresla, malo nižje pa že pravi, da je smešno, če trdi „Soča“, da je bila večina na njeni strani, in iz poloblastil, oddanih nam, sklepa —, „kako malo je bilo število Tumoveev“. Ali so bili torej tisti Tumovci sami telesni orjaki — kakor je n. pr. urednik „Pr. lista“ — da se je ob njihovem kriku dvorana tresla?! Ne, niso bili taki orjaki, temveč možje, ki so prišli od blizu in od daleč, da poizvedo, kaj prav za prav pomenja ta naš na novo nastali razdor. Ker pa niso dobili zahtevanega pojasnila, so odšli ogorčeni. „Pr. l.“ je zadnjič sam povedal, da Tumova stranka se ni udeležila volitev.

O dr. Trillerju pravi, da je stal na stolici. Mi tega nismo videli, pač pa smo videli najboljšo pristase Gregorčičeve in Dermašujeve stranke, kako so stali po stolicah, ki so last „Goriške Čitalnice“, in videli in sli-

vedno večja potreba take knjige, in ker smo se morali prej zatekati po večini zlasti glede predpisov olike k tuje, je pisatelj sestavil to knjigo po najboljših virih, ter tako gotovo vstregel dotičnim potrebam vseh različnih slojev našega naroda. Knjiga je razdeljena na 3 dele. Prvi: moralno duševni del; drugi: pravstveno osebni del in tretji: pravstveno družabni del. Knjiga je zelo obsežna ter ima 254 strani. V njej najdeš najraznovrstnejša navodila za duševno, telesno in družabno odgojo za vse dobe človeškega življenja, zategadelj pa je tudi ta knjiga priporočila vredna za vsakega Slovenca, zlasti za bolj omikane stanove. Knjiga stane gl. 1.80, po pošti 10 kr. več. Prodaja jo pisatelj in založnik sam v Ljubljani, Stari trg št. 4 — III. nadstropje.

Rohseidene Bastkleider Fl. 8-65
bis 4275 per Stoff z. kompl. Robe — Tussors und Shantags - Pong - s — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Selbe von 45 kr. bis fl. 14.65 per Met. — in den modernsten Geweben Farben und Dessins. An Private porte- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. (3)
Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hof.) Zürich.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, ki so nam izkazali ali izrazili v žalost-
nih dneh ob smrti našega ljubega očeta

Josipa Lutmana,

veleposeselnika in župana v Št. Andrežu

svoje sožalje, izrekamo najtoplejšo zahvalo.
Posebej pa preč. g. kuratu za tolažbo, sta-
rašinstvu za venec, domačim pevcem in g.
nadučitelju za nagrobno pelje. Bog povrni!

V Št. Andrežu, 31. julija 1899.

Pokejnikova družina.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako-
vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-
nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd.
vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje
točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo
(S. cl.) tiskarno 3rk na perilo. (P. cl.)

Kuštrin Anton
trgovec
z jedilnim blagom
Gospiska ulica št. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in
kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, na-
vadnega in najfineje vrste „Luka“.

Razpošilja naročeno blago tudi na
deželo po pošti od 5 klg. naprej.

Obljuba točno in hitro postrežbo.

Garancija 5 let.

M. ŠULIGOJ,
urar v Kanalu.

Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših
sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiff-
chen „Afrana“ s tihim tokom. Slednja je gled-
praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (1000-2000
šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se
jo po vsej pravici krono vseh strojev imenovati.
— Stroji za šivilje od 30 gl., za krojače od
38 gl. naprej s stojalom vred.
Ob enem se priporoča za točno popravilo
vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.

Garancija 5 let.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica
in
edina mehanična
popravljalnica
šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se na-
haja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čev-
ljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje
se vdobé od gl. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške
in samokrese.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v Trstu v ulici Sanitario št. 12

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krema-
jem in družinam po znižani ceni. — Ku-
hinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

ulani

Fran Valetič, kremlar.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom

v Stolni ulici št. 2. v Gorici
priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v
Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne
ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.

Zaloga žvepla, k družbo sv. Cirila in
Metoda.

Anton Pucelj

brivec

na Travniku št. 21.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu
in na deželi za dobro in hitro po-
strežbo. Prodaja tudi različne pro-
fumerije za dame in gospode po
najnižji ceni.

Na Travniku št. 21.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na Lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih telovadnic
po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoč-
očih sprical domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne
prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po
17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih go-
riških izdelovalnicah utež otvoril

v **Semeniški ulici št. 8**

lastno zalogo z izdelovalnico tehnic razno-
vrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem
vse naročila, ki spadajo v to stroko, kar naj-
bolje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem
delu more dati slavno županstvo v Št. Andrežu, kjer
sem izdelal občinsko tehniko.

Prevezem in mehanično popravilo vsakovrstne
uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih ameri-
kanskih sistemov, katere so priporočena naj-
bolje. — Vedno pripravljen na izvršev se belož
udani

KAROL KOMEL,

v Semeniški ulici številka 8

02-6

Razglednice

krasno dovršene od 20—25 gl. 1000.

Naročila sprejema **Anton Jerkič, fo-
tograf v Gorici.** Na željo pride fotogra-
firat sam in sicer brezplačno. Nobeden kraj
naj bi ne zamudil te ugodne prilike, v tem
ko se ilustruje celi svet na razglednicah.

Anton Obidič,

čevljar

v **Semeniški ulici št. 4**

v **Gorici,**

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Poštena slovenska družina v Gorici
sprejme na stanovanje 2 učenca
do 12 let stara.

V družini sta odrasla srednješolca, ku-
tera lahko pončujeta učenca.

Več se izve pri našem upravitelju.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar

v **Gorici na Kornu št. 8.**

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidno
postrežbo po jako zmernih cenah.

Dobi
se
povsod

Kalodont

priporočano
najbolje sred-
stvo za čišče-
nje zob.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod
najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste
cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava
družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Velika zaloga vsakovrstnega modernega
pohištva

Anton Breščak v Gorici

Gospiska ulica št. 14.

Bogata zaloga podob na platno in šipe z raz-
ličnimi okvirji, ogledala vsake velikosti ter preproge
za okna. Različne stolice iz trsa in po nemškem
slogu, posebno za jedilne sobe. Blazine na strune in
afriške trave z zimami in platnom na izbero ter
razne tapetarije. Sprejema naročila raznih divanov
ter naročila od priproste do najfineje jedilne, spalne
in posetne sobe od prvih mizarskih mojstrov, po-
sebnost od odlikovane Črnogorjeve delavnice v Gorici.

Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskr-
bijo se po izbori cenov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali
mesečne. Pošilja se tudi izven Gorice po železnici
in parobrodih.

Zahteva naj se

popis in cenik leposlovnih in drugih knjig iz naše zaloge, katerega pošiljamo franko kamorkoli.

„GORIŠKA TISKARNA“ A. GABRŠČEK V GORICI

Gospiska ulica št. 9.

(Ustanovljena leta 1893.)

(Ustanovljena leta 1893.)

je najmoderneje urejeni tiskarski zavod, kjer se izgotavlja vsako najfineje in elegantno delo v najkrajšem času po jako
kulantnih cenah, kakor:

Brošure v vseh oblikah in jezikih v modernih in trdnih platnicah, diplome za častne občane in druge enake prilike v
najrazličnejših barvah, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, društvene vsprede in vabila na kartonu ali papirju, posetnice najelegantnejše
kakovosti v skatljah z zavitki, poročila in zaročna naznanila v veliki izbiri in vseh mogočih oblikah, plesne vsprede, osmrtnice itd. itd.

O začetku šolskega leta priporoča slav. šolskim vodstvom, krajnim in
okrajnim šolskim svetom vse potrebne šolske tiskovine
v slov., hrv. in ital. jeziku za Goriško in Istro, nadalje za izdelovanje uradnih zavitkov [kuvert] v različnih
oblikah in kakovostih.

Velika zaloga izgotovljenih tiskovin

za c. kr. okrajna glavarstva, županstva, sodnije,
notarje, šolske, cerkvene in druge urade.

V naši založbi imamo te-le časopise:

„Soča“, celoletna naročnina stane gl. 6.—, izhaja dvakrat na teden. — „Primorje“, celoletna naročnina stane gl. 1.20,
izhaja trikrat mesečno, na osmih straneh. — „Adriatiška Post“, list, kateremu je namen proučevati druge narode in
višje kroge o naših razmerah, celoletna naročnina stane gl. 2.—, polletna gl. 1.20. — „Slovenska knjižnica“, izhaja
6. leto ter je izšlo do sedaj 88 snopičev najrazličnejše vsebine, celoletna naročnina stane gl. 1.80.

„Salonska knjižnica“ za odrasle izhaja v ne očenih rokih. I. knjiga „O te ženske“, novele in črtice.
Spisal Fr. Govekar, je izšla 1. 1897. Stane s poštnino vred gl. 1.10.

V teku jedneg. meseca izide II. knjiga, katera prinese Šekspirovo žaloigro „HAMLET“. — Pripravljeno je jako
interesantno gradivo za III. knjigo.

„BEN-HUR“, roman iz časov Kristusovih.

Mehko vezan gl. 1.30, trdo vezan gl. 1.65 s poštnino. Ker je ta knjiga interesantne vsebine je postalo
obče zanimanje tako, da imamo le malo izvodov več v zalogi. Kdor že se imeti to knjigo, opozarjamo,
da si jo za časa omisli.

„Rusko-slovenski slovar in slovnica“

Sestavil M. M. Hostnik.

Cena mehko vezanemu gl. 1.50, trdo vezanemu gl. 1.80, poština 10 kr. več.